

- vā, vāti °gehen, H 48, 3. 11?
- *vā̄ṣ̄ika m. flute-player, Harṣac. 47, 13.
- Vākpati m. == Viṣṇumūrtyantara, Śrik. XX, 23.
- vākpūta Adj. durch die Rede geläutert, Maitr. S. 4, 5, 5 (70, 16).
- vākyadhr̄k Adj. einen Auftrag von jemand (Gen.) habend, R. 7, 103, 5.
- vākyapanya Barde? S II, 405, 11.
- vākyaprabandhikr̄ in Worte fassen, S II, 29, 9 v. u. (Ko.)
- vākyavid m. Mīmāṃsa philosopher, Harṣac. 87, 1.
- vāksāra Kraft der Rede, Beredsamkeit, Varāh. Br̄h. S. S. 4, Z. 18. 19.
- vākṣa[mitvam avighnāya] na klībatvam amṛtyave S II, 391, 16?
- vāksaṅga m. Stocken der Rede, Kaut. 43, 4 v. u.
- Vāgarāja m. N. eines sāmanta S II, 419, 15.
- vāgātman Adj. aus Worten bestehend, Uttarar. p. 44, Z. 3 ed. Laksmaṇasūri.
- vāgurikā °f. eine Art Fangnetz, Padyac. VII, 46^d.
- vāggīva m. Barde, S I, 582, 14 v. u. (Ko.)
- vāggīvana m. Spaßmacher, Kaut. 194, 4. — Barde, S I, 299, 3; 422, 10; 589, 14 (Ko.); 597, 2 v. u. (Ko.); II, 138, 10; Kaut. 21, 3 etc.
- vāggīvin m. Barde, S I, 602, 3.
- vāgvīsayībhūta Adj. im Bereich der Worte befindlich, so v. a. so nahe, daß man mit ihm reden kann, Uttarar. p. 36, Z. 8 ed. Laksmaṇasūri.
- *Vāṅgaka °Adj. aus Vāṅga stammend, Kaut. 80, 7 v. u.; 81, 5.
- vāṅgulījāla? S II, 190, 4 [Ko. erklärt mit pūgaphalādiprasavaka].
- vācamyama °Schweigen (in °vācam-yamakriya schweigend) S I, 376, 6.
- vācamyamatā Schweigen, S I, 166, 6.
- vācālanā, so zu lesen st. vācalanā.
- vācāliman m. Geschwätzigkeit, S I, 100, 3.
- vācālikṛta, geschwätzig gemacht, S I, 580, 6 v. u. (Ko.)
- vāja 1. m. k) auch Yudh. 7, 38.
- vājá, vgl. Pischel, Ved. Studien I, 45 ff.
- vājita °= upta, S I, 16, 7 v. u. (Ko.)
- vājin Adj. mit Federn versehen und: sich bewegend, Śiś. 19, 62.
- vājinivant, vgl. Pischel, Ved. Studien I, 9 ff.
- vājibhūmi f. Gestüt, Kir. 18, 55.
- vājirāja m. == Garuḍa, S I, 308, 5.
- Vājivinodamakaranda m. Name eines Barden, S I, 311, 2.
- vājyārūḍha n. eine Art Coitus, E 556 (K.)
- vāti ein eingehegter Platz in paśu° Kātyāyana in Vivādar. 241.
- vādavaka n. eine Art Coitus, V 138. 139; E 555, 559 (K.) 567 (R.).
- vāṇa Adj. °rauschend, Kir. XV, 10. — m. °Geräusch, Kir. XV, 50.
- *vāṇi f. Rede, Śrīk. II, 53.
- vāṇin Adj. = bāṇin, Yudh. 7, 74.
- vāṇinī f. *Tänzerin, Padyac. VII, 59^a.
- vātakhudā blister, Harṣac. 271, 8.
- vātadūti eine Art Botin, V 282. 286.
- vātarāmi *eine Antilopenart (vāyu-devatāvāhanamrga), S II, 179, 4.
- vātamandalī, vgl. °maṇḍala, Jata-kam I, p. 72 am Ende. [Z.]
- Vātarāja m. N. f. für Garuḍa, S II, 286, 12.
- vātaretas m. eine Art Impotenter, Nārada 12, 13.
- vātalatā = unmāda, S I, 281, 11 v. u. (Ko.)
- Vātavyādhi m. °N. eines Autors, Kaut. 14, 8.
- vātasūnu m. = Bhīmasena, Yudh. 4, 31.
- Vātātmaja auch Patron. Bhīmasena's, MBh. 5, 162, 5.
- vātāpatya = Hanumat, Yudh. 5, 23.
- Vātāpiripu m. = Agastya, S I, 82, 2 [°diganta = Süden].
- *vātāri m. Ricinus communis, S I, 126, 2 v. u. (Ko.)
- vātāśana m. Schlange, Rasas. Epilog 9^d.
- vātika 1. d) gegen den Wind (als humor) dienend, Caraka 87, 2. — In der Bed. 2. a) auch MBh. 7, 160, 45.
- vatūlibhrama m. Wirbelwind, Dama-yantīk. 182.
- vātāvara Sturmwirbel = Wirbelsturm, Zyklon, Prabandh. 35, 8 v. u.; 299, 10 v. u.
- Vātsaka Adj. aus dem Lande Vatsa stammend, Kaut. II, 11 (81, 5).
- vātsambandhavid Adj. Maitr. S. 3, 6, 4 (64, 18, 19). Vgl. vātsabandha°.
- vāda m. acchāvākasya vādah Āśv. Śr. 5, 3, 17 nach dem Komm. = yas-min deśa āśīno 'cchāvākah „acchāvāka vadasva“ ity ukto vadati sa deśah.
- vādada Adj. wetteifernd mit, Śiś. 19, 27.
- vādanamāruta zu streichen.
- vāditā das Streiten, S II 106, 4. — Lehre, S II, 272, 4.
- vāditva n. das Streiten, S II, 106, 12 v. u. (Ko.)
- vādin m. Disputant als *Bez. Buddha's, Mahāvy. 1, 71. *vādisimha m. desgl., 39.
- vādībha m. controversial elephant, Prabandh. 162, 6 v. u.
- vādervādi S II, 317, 15? [sarvajñasyāpi vadervādeḥ purastāt parigrhitavidyāna-vadyā eva.]
- Vāddhali m. s. Yajñavalkya°.
- vādyakāra m. = vādyasīlpajñā, Padyac. X, 11^c.
- vādhika (n.?) Tötungsbuße, Kaut. 122, 8.
- vādhri Lederriemen S I, 122, 4.
1. *vāna n. das Wehen, S I, 540, 3.
- vānacitra Adj. bunt gewebt, Kaut. 80, 4.
- vānaradvaja m. Bein. Arjuna's, MBh. 8, 56, 91.
- vānari f. metrisch für vānari (Carpopogon pruriens), E 856 (P.).
- vānalatī f. Kaut. 167, 3 Dach? Vgl. J. J. Meyer, S. 264, Anm. 5.
- vāntāda m. *Hund, S II, 188, 4 (s. folg.)
- vāntādagāṇin m. Hundewärter, S II, 188, 4.
- *vāntī Adv. mit kr ausspeien, so v. a. aufgeben, entsagen, Mahāvy. 130.
- *vāntibhāva m. das Aufgegebensein, ebenda.
- vānya Adj. (f. ā) = vanya, silvestris, Baudh. 3, 2, 18.
- vāpana, śarīra°? Daśak. (1883) 161, 8.
- vāmacakṣus f. eine Schönäugige, Śrīk. X, 39; XIV, 14.
- Vāmadevarathām. Vāmadeva's Wagen, Maitr. S. 2, 1, 11 (13, 3).
- vāmana m. °= madanavrkṣa (bhuktam sat vamanam kārayati vāmano mada-